

LXXX.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Lønninger m. v. ved den danske Hær.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Juni 1867.)

1) Den de Menige og Undercorporalerne tiltænkte Lønning stemmer meget nær med, hvad der nu i en Række af Aar har været ydet. Adskillige af Udvalgets Medlemmer nære den Anskuelse, at denne Lønning er for lav, efter som det ved den ikke er de Menige muligt at skaffe sig, hvad der efter disse Medlemmers Mening hører til et tarveligt Livsophold. De foreslaae derfor at forhøje den de Menige og Undercorporalerne tiltænkte Lønning, men ere uenige med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Meget der bør lægges til den hidtilværende Betaling, idet Nogle foreslaae at sætte Tillæget til 8 § , Andre til 4 § , Andre til 2 § daglig, og idet Nogle ville give dette Tillæg i hele den Tid, i hvilken Undercorporalerne og de Menige ere til Tjeneste, Andre først ville give det, naar de første 6 Maanedes af Uddannelses-tiden ere forløbne.

Udvalgets øvrige Medlemmer ansee ikke denne Sag for at være saaledes forberedt, som den bør være, for at noget af de ovenfor nævnte Forslag skulde kunne bifaldes af Thinget. Den nuværende Lønning blev fastsat i 1858, efterat omfattende Undersøgelser vare blevne foretagne af Krigsministeriet om, hvad en ordentlig og tarvelig Menigs Underhold kunde have for paa de fleste Steder; senere ere ingen lignende, saavidt os bekendt, blevne foretagne, og den Paastand, at den nuværende Lønning er for lav, kan kun være støttet paa Enkeltmands Skøn. Vi ere Alle af den Anskuelse, at der bør ydes de Menige, hvad der er nødvendigt til et tarveligt Underhold, og vi haabe sikkert, at Thinget vil vedkjende sig den samme Anskuelse og til enhver Tid være villigt til at efterkomme Regjeringens Fordringer i denne Henseende, naar disse ere støttede paa behørig Undersøgelse og indvundne Erfaringer. Men Sagen har for stor oeconomic Betydning til at afgjøres paa noget andet Grundlag; thi alene et Tillæg af 2 § om Dagen volder Staten en aarlig Udgift af omtrent 60,000 Rd., 4 § eller 8 § altsaa det Dobbelte eller Tirdobbelte af denne Sum, og med en saadan Meerudgift bør man efter vor Mening ikke betynde det iforveien noksom besværede Militairbudget, medmindre man har en tilstrækkelig begrundet Overbevisning om, at den er nødvendig.

2) Det er almindelig bekendt, at den nu stedfindende Levering af Brød in natura til Hærens Underclasser under vore Garnisonsforhold er forbunden med adskillige Ulemper, navnlig den, at ikke Faa af de Menige finde Brødportionen for stor og derfor afhænde en Del af det dem leverede Brød for lavere Priser, end det er værd. Da der neppe vil findes nogen Garnison i Landet, i hvilken det vil være vanskeligt for Soldaten at skaffe sig godt Brød til sædvanlige Priser, vilde der i og for sig ikke være Noget i veien for, at Lønningen af Brød in